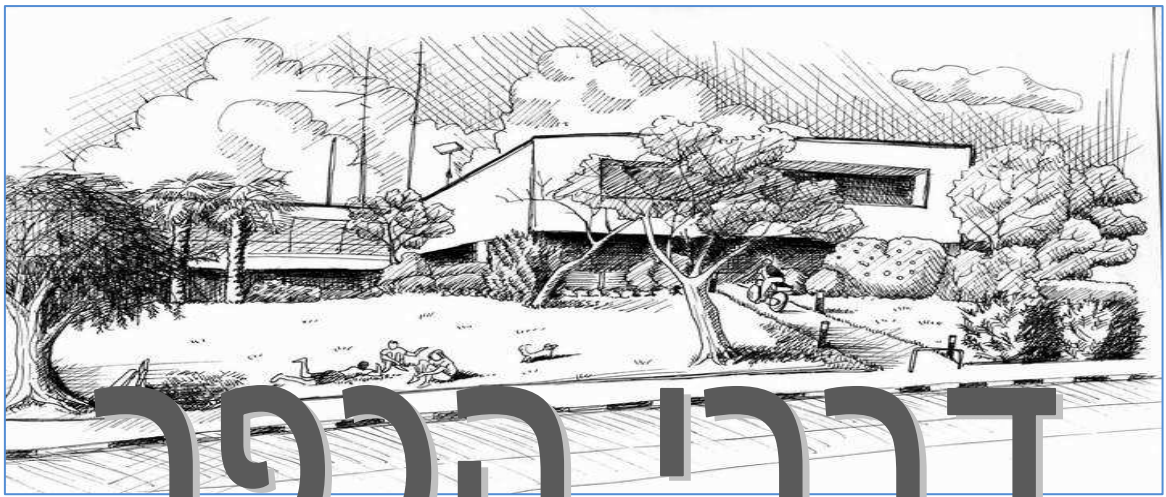

64 שנים

מזל-טוב
לכפר הנשיא

שווה ביקור : החברה המיוחדת, האירוח הכפרי, פארק "זיו" הצופה אל הגולן והירדן ההררי, מטפלים אלטרנטיביים מכל הסוגים, סדנאות אומנים, משק חי, הגן הארכיאולוגי "בנות כורזים", "שביל הכבשים" וההרחבה הקהילתית.

(מתוך אתר הקיבוץ באינטרנט)

גיליון מס' 2315 * א' באב תשע"ב * 20 ביולי 2012

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

מזל-טוב!

ימי הולדת

18/7 רומי פורסטר

22/7 אחינעם סינה (נכדה)

23/7 נעה מעין
מיה בן-חנוך
אליה טל (נכדה בילגורי)

24/7 שי אנגלסברג
אברי מרציאנו (נכד דייוויס)

25/7 ג'ויס אב
ליאורה עתיר
אלדד קולינס
הרי ניר
קרין עמר-איילון
מיה דבולט-קורנברג

26/7 ויטה מנדזיגורסקי
אלברט אליאב
גיל קולינס
רננה זולטי
אלכסנדרה פורסטר (נכדה)
ישראל שקד (ה)

27/7 רועי זיו (נכד אלמן)
לי קולינס (נכדה קולינס/פרימוסט)
יותם וגנר-לבל (נכד וגנר)
גלי פרנקלין

28/7 יעל נמנוב
עודד צבי איתם (נכד ארנברג)

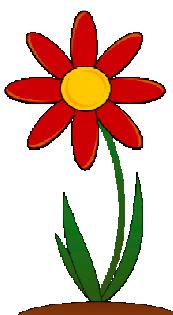

ימי נישואין

23/7 גלית ומיכה זיו

24/7 שיפי ואביב מתתיהו

25/7 10-אלן ועמי בן-צבי

נזכור

כח	בתמוז תשנ"ח	22.7.98	פם מנדזיגורסקי
ח	באב תשכ"ח	2.8.68	מר יוסף וולפין
ח	באב תשס"א	28.7.01	אריק ארנברג
ח	באב תשמ"ז	3.8.87	גב' ג'יין אנגלסברג

המרוץ לעליון...

בשבוע הבא חוגגים את חג המשק

המרוץ לעליון יוצא לדרך.

כל משפחה תקבל כתב חידה ותצא ברכבה
למסלול מרתק בגליל העליון.

אפשר להקים קבוצות אם לא כל המשפחה רוצה להשתתף.

(חיילים, ותיקים, גרעין ה', שכונת הצאן, עובדי המפעל וכדומה).

פרסים שווים לזוכים יחכו בסוף המסלול.

אז יאללה רשמו ביומן בשבת הבאה ה 28/7

(מתאים לכל הגילאים)

לשאלות ניתן לפנות למעיין או מיה

ועדת חגים

חברים שלא הצליחו למצוא את שידור האסיפה יודיעו
לנעמי פוסטר במשרדי הנהלת הקהילה, בהקדם.
או לטלפון 4970.

נעמי

פירורים של 40 מעלות בצל

כשמצב הצבירה שלך הוא כשל מדוזה שזה עתה נפלטה אל החוף,,הדבר האחרון שאתה חושב עליו הוא "בקשתה" של חברת חשמל לחסוך באנרגיה, וכול האנרגיה שלך מושקעת באיך לשבת הכי קרוב למזגן.... בכלל נהיה מנהג במקומותינו כאשר הרשות הממלכתית מפשלת (בלשון המעטה) בתיכנון ומחשבה עתידיים נקראים "פשוטי העם" לצמצם ולהתחשב... ראה משבר המים, החשמל ועוד... טוב אבל למי יש כוח לחשוב על זה בחום כזה.

מי שבכול זאת רוצה להימנע מהפעלת המזגן ובכך גם להתחשב בחב' חשמל וגם לחסוך, מוזמן -איך לא- לבריקה הנהדרת שלנו, שהיא כאין נווה מדבר צונן וירוק. כשאני נכנס למים אני בטוח שאני יכול לשמוע את רחשי הפסססססס.... הרעשים הנשמעים אחרי שמזליפים מים קרים על כלי בישול רותח... אם תהיו מספיק בשקט גם אתם תוכלו לשמוע... למי שעוד לא הבין את הרמז נגיד פשוט: מי שלא מגיע לבריקה – מפסיד ובגדול! תודה שוב לצוות המפעיל של המקום.

אז בין נחלי הזיעה והקיטורים על מזג האוויר (שהוא בהחלט על סף הבלתי נסבל...) הצלחנו ללקט עבורכם מספר פירורים (נא לשמור במקום קריר לאחר הפתיחה...) אז נתחיל במנהג היפה של באי ה"מפגש" לציין ביחד את ימי ההולדת של אותו החודש, והפעם ילידי חודש יולי לדורותיהם. החוגגים מתבקשים לספר איזה סיפור אישי הקשור ליום ההולדת. סבתא שלנו (יעל נמנוב) בת ה-35 וכמה חודשים... (איזה 600...) סיפרה שהיא מציינת בדיוק 10 שנים להצלתם של נכדיה (הילדים של אורנה), שבאו להיות איתה ביום

ההולדת לפני עשור וכך ניצלו מסכיניו של המפגע, שחדר לביתם שבאיתמר. נאחל לכולם מזל טוב, ואריכות חיים עד מאה ועשרים. כמובן איך אפשר שלא לציין את העוגה הטעימה שהכינה **דינה ברור**.

לטובת באי ה"מפגש" התקבלה קלנועית, בשלב ראשון לשימוש שוטף של הצוות. פרטים נוספים אצל **שמחה**. כמו כן התקבלה תרומה לטובת המקום מגב' **רחל חלפון** ומאוד רוצים להודות לה על כך. ואם אנחנו כבר בסביבה של דור הוותיקים אז ברכות **לבטי עדר** להולדת הנין החדש הבן של **אלון** והנכד הראשון של **מיקי ויהודה עדר**. מזל טוב לכול השבט המורחב.

גם **שוש אפשטיין (סבתא'ה)** חוגגת הצטרפות נין חדש למשפחה. **שמוליק** שוב סבא מזל טוב! כו יירבו.

בצד השני של מעגל החיים אנו מצרפים את תנחומינו **לאודי וגנר** והמשפחה המורחבת במות עליו אימו ז"ל. שלא תדעו עוד צער.

בצער רב ברכנו לשלום את **ג'וני** והבנות **מיה ושני**, שארזו מזוודות נפרדו מסבתא **ג'ויס** וחזרו לביתם שבהוואי. הרבה ודאי היו רוצים להתחלף איתן ולעבור לפחות לתקופה להוואי, אבל הבנות כל כך התקשרו והתחברו כאן לבני ובנות גילם, כך שמתבונן מהצד לא יכול היה להבחין, מי מקומי ומי אורח.. הבנות ביקשו מאמא **ג'וני** ללמוד עברית, כדי שיוכלו להמשיך ולהשתלב אף יותר בקלות בביקורים הבאים. מי יודע אולי אלו הצעדים הראשונים בדרך חזרה הבייתה. סבתא **ג'ויס** כבר מתגעגעת וגם אנחנו... איך היה נגמר כול פרק בסדרת הטלוויזיה המיתולוגית "**הוואי 5 אפס**" book him Dano

לכיוון אחר של העולם חוזרים גם **דרור ודייל** יחד עם בתם **טלי**, שבאו לביקור מולדת, ביקור הורים והשתתפות בשמחת בר המצווה של **מורן** שחגג ברוב שמחה ומשפחה, את החגיגה הפרטית שלו במוצ"ש שאחרי בר המצווה. זה לא נחמד לראות את שלושת בני משפחת קולינס, הדומים כל כך לאבא אלק עומדים בשורה- במיוחד כשהם עומדים מהצד... רק **אלדד** היה חסר! באותה מוצ"ש ממש גם חגגה בת כיתה נוספת מיכאלה "מיכי" טנא בחיק המשפחה. עם ציביה והמשפחה דוד ועינב תלם. מזל טוב לכולם.

מי שעוד פעם עשתה את המרחק אלינו היא **יונית גליק**, שבאה לבקר כמובן את ההורים והמשפחה ואת הבת **שני**, שסיימה ממש בלי שהרגשנו את השירות הצבאי ונשארת אצלנו כדי ללמוד במכללה הבין-תחומית בהרצליה. יונית תהיה הרבה על הקו אחר ש"חידק" הגיוס נדבק גם באח של **שני**, - **סלע** - שמגיע אף הוא כדי להתגייס לצה"ל. **לפיל ופרנקי** זה בטח עושה טוב ושמח על הלב.

ואם כבר בגיוס עסקינן, הרי שבני כיתת **תבור**, נרתמים למאמץ הלאומי, אותם לא צריך לשכנע להתחלק בנטל השירות... הראשון מבני הכיתה שהיה אמור לעלות על מדים מבני הכיתה הוא לא אחר מבנינו הפרטי – גולן – דווקא הצעיר מבני הכיתה, אלא שממש בדקה ה-90 נעתרו שילטונות הצבא לבקשתינו, לדחות לו במספר חודשים את מועד הגיוס. לעומתו- **יוחאי ג'קסון סהר קורן** ולאט לאט כל השאר כבר "סופרים את הימים" עד הגיוס.... שיעבור בקלות ובשלום.

מי שכבר רגילה למסגרת הצבאית ולמדים, היא לא אחרת מאשר **כליל נוי** או בעצם סג"מ **כליל נוי** שסיימה השבוע **בהצטיינות** את קורס הקצינות. כבוד! ישר מהחום הלוהט של בה"ד 1 במצפה רמון והחום והגאווה בלב, יצאה המשפחה, לטיול / מפגש עם האחות של **עמליה** – **ג'ני** באיטליה. שיהיה בכיף ובהצלחה למשפחה ולקצינה הטרייה.

לאחר שארזנו וסגרנו את תיק שנת בר המצווה של כיתת "**תמר**" של בתנו **ליה** וכבר קיבלנו התראה בלתי משתמעת לשתי פנים **מיפעת .וו.** להתכונן לפתיחת אירועי שנת בר נמצוה של כיתת "**אירוס**" (בנינו **כרמל** ...), התפנינו לחגוג את חגיגת בת המצווה הפרטית של ליה, שבחרה לחגוג במשותף עם בת דודתה **לאה** (הבת של **אורנה**). מי שהיה צריך הוכחה שניתן לממש דו-קיום מלא, למרות ההבדלים באורחות החיים, יכול היה לראות זאת בחגיגה המשותפת. מצטערים שלא יכולנו להזמין את כולם. מה שכן אי אפשר שלא להעלות על נס את תרומתו של **D.J. אילן מדינה** על שלל צידו ומיומנתו, שתרם רבות להצלחת הערב ולהנאת המשתתפים. תודה רבה ומיוחדת גם **לחיים בסו**, שעוזר לאילן בעבודתו והוסיף שירות נוסף לטובת המזמינים את שירותיהם: צילום האירוע והכנת דיסק דגיטאלי עם כול התמונות מהאירוע. ממש תודה. ואם כבר בנושא תודות ותשבחות, אני מנצל את השורות הבאות, גם להמליץ בחום על קייטרינג **טוב** מקצרין אוכל מצויין ומגוון שירות לבבי ומחיר יותר מהוגן-שאפשר בהחלט לעמוד בו. מי שירצה עוד פרטים יוכל לקבלם אצלינו.

פעילויות הקיץ של בני הנוער נכנסו להילוך גבוה וממש קשה לעמוד בקצב האירועים והחוויות שעוברות על החבר'ה. בסוף השבוע שעבר בלילה בין חמישי ושישי "בילו" החבר'ה במה שהם קוראים לו "ליל רצח" ואנחנו קראנו לו בשם יותר סולידי "לילה הפוך". לשמחתנו הם חזרו עייפים אך מרוצים... בין היתר הם כבר הספיקו לשוט בקייקים להשתעשע עם מתקנים מתנפחים ועוד ועוד. ממש מזכיר את הפרסומת של "**לאומי קארד**" האלה... – "לפנק" "לפנק" "לפנק".. אבל לא לשכוח אחרי שהכול מסתיים, יגיע החשבון... אבל העיקר שייהנו.

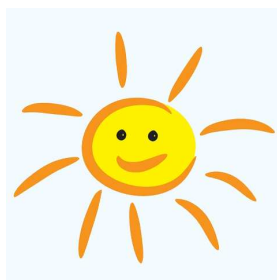
"...בעייות הדיור רק מחריפות ולא נראה שלמיסד יש פתרונות..." לא זו לא

כותרת מאירועי המחאה החברתית של קיץ 2012 אלא תיאור מצב של חדרי הבנים שלנו שאינם בנמצא. (החדרים לא הבנים) אבל לא פחות בעיות הן נחלתם של הבנים ש"נמצא" להם חדר. הנה דוגמא אישית שאני מכיר מקרוב: בסוף השבוע האחרון נאלצנו להשתמש בשירותי "בית בלונד" עבור בת-אל שלנו והחבר שלה..מכיוון שהחדר שלה לא ראוי למגורי אדם. הבשורה הרעה של החדר הזה שהוא שורץ חולדות... הבשורה הטובה שחלקן כבר מתות ומעלות צחנה! זה כמובן לא מפריע לגבות את התשלומים הנדרשים בעבור החדר..האבסורד הוא שאם פקחי משרד העבודה שבודקים אותנו חזור ובדוק, היו מגלים מצב כזה בחדרים של התיאלנדים- העובדים הזרים - שלנו. היינו חוטפים קנס כבד באופן מידי! + צו פינוי. מי יודע אולי הבנים שלנו צריכים להכריז על עצמם כ"בנים זרים" כדי שעינינו יטופל... כול דבר כנראה מוצא פתרון בעזרת השם... גם לקימי בת כיתה נוספת לא הכי נעים לישון על הספה בבית של אמא שלה, כאשר היא חוזרת לחופשה מהצבא. אנו ההורים תמיד נשמח שילדינו ישובו אל דלת אמותינו, אבל לא בטוח שזה מה שמתאים להם...ברור שהטיפול בבעיה הוא מעבר ליכולת של ועדת בנים, ומצריך התייחסות מערכתית, כפי שהדבר קיבל ביטוי בדיון שארגן **הרולד וואלך** לפני אי אלו חודשים ובינתיים נאדא... אפילו המצב מחריף כאשר חדרי טובים וראויים נלקחים, לצורך בנייה חדשה לעת שיוך, עוד בטרם נמצאה חלופה ראויה לחדרים אלו כפי שהובטח. מצד אחד אנו פועלים במרץ לגידול דמוגרפי ובאותה עת אנחנו גורמים – באי המעשה – לעזיבה מאונס של הגידול הדמוגרפי הכי טבעי שלנו. כדאי להתעורר הגענו לדקה ה-90! נשמח לקבל תגובה ותשובות בנושא.

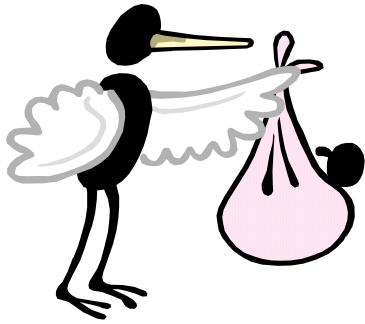
לא רצינו להעכיר את האווירה לפני סיום אך הרגשנו שחייבים להעלות שוב ושוב את הנושא לסדר היום!

אז עכשיו אנו יכולים להחזיר אתכם לשגרת הזיעה, לשלט המזגן, ולקיטורים על מזג האוויר. נזכיר שוב שברירת השחייה היא אלטרנטיבה מושלמת לכול אלו. נסו ותיווכחו. אז בינתיים שיעבור לכם הכול ממול. מעשים טובים אינם תלויים בעונות השנה. נשלח בריאות והחלמה מהירה לחולים, יישר כוח שבת שלום ושבוע טוב לכולכם.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ.

בת נולדה

לקורטני ואיתי
נכדה עליזה וקווין דויל
נינה לאסטל חצור
ברכות לכל המשפחה

בן נולד -
לשני ואלון עדר
ושמו נקרא בישראל : ליאו דוד
נכד למיקי ויהודה
נין לבטי עדר
מזל טוב ורוב נחת לכל המשפחה

אנו משתתפים בצערם של
אודי וגנר אביו ואחיו
במות האם
נעמי וגנר ז"ל
שלא תדעו עוד צער

חברים שימו לב!

הקלפי למודל ההתחשבנות לשיוך דירות

יתקיים ביום שישי

27/7/12

תזכורת מצוות הברכה

תשלום לבריכת השחיה:

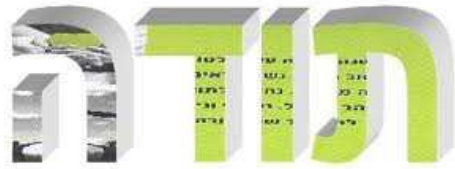
בני משפחה מדרגה ראשונה: 20 ₪ לאדם

אורחים אחרים: 35 ₪ לאדם

מעל גיל 3 (עד גיל 3 חופשי).

תודה

מודה אני לפניך / יורם עומר

ביום שני כינס ראש המועצה, אהרון ולנסי, מסיבת עיתונאים בה הודיע על פרישתו בתום הקדנציה, וזאת לאחר 21 שנות שרות, בהן עמד בראש קיבוצי הגליל העליון, עשרים ותשעה במספר.

בשבע השנים האחרונות, זכיתי להיות תחת אחריותו של האיש, זאת בשל מגורי בקיבוץ כפר הנשיא. לא זאת היריעה להרחיב על מעשיו ובטח לא אני הוא האיש לעשות כן. אולם על אחד לא אוכל לפסוח. היה זה לפני שש שנים, עת פרצה מלחמת לבנון השנייה. ברקע הדהדו נפילות הטילים, כלי התקשורת דיווחו על עיר הרפאים שהותירו אחריהם ראש העיר צפת דאז וחבר מרעיו. תינוקות בכו ורעבו, קשישים נותרו לבד בין חיים למוות, אזרחים נטשו, אחרים סיפרו על תרומות ציוד ומזון שנגנבו על ידי הקרובים לצלחת. ואני, בן צפת לשעבר, מת מבושה וחושש להוריי. אל מול חרפת עיר הקודש, זכיתי לטעום מכוחה של העשייה הציבורית, זו של האיש ולנסי, ראש המועצה שלי. בכפר הנשיא כמו בכל 29 הקיבוצים, הרגשנו בטוחים. המקלטים למופת, הציוד ראוי לשימוש, כולם ביחד, שואלים לעזרה, לא חסר כלום, לא צריך לברוח. הרגשנו הכי בטוח בעולם. בין לבין זכינו גם לכמה מופעי תרבות, לנו ולילדים. ולקינוח היה זה אהוד בנאי שהוציא אותנו אל האור במופע סיום המלחמה.

תודה לך אהרון ולנסי על רגעי החסד שעשית עמדי, ועם ביתי, ועם קרובי וידידי. מודה אני לפניך על זה הדבר ועל כל השאר, תודה.

יורם עומר/ עיתונאי

עורך ראשי- 'חדש בגליל'

אתר החדשות של הגליל: www.g-news.co.il
"חדש בגליל" גם בפייסבוק

בית לחברים בעצמאות כלכלית / תגובות.

נדרש הרבה אומץ וכנות לכתוב את שכתבת שושנה.

בחרתי להגיב מתוך הנחה שיכול להיות שאינך היחידה שחושבת כך.

אנו דנה ומיקי במנוולקר מתגוררים בכפר הנשיא כשבע שנים.
שתי בנותינו נולדו כאן.

אני עובדת באגף החינוך קרוב לשש שנים בתפקידים שונים. אני לוקחת חלק
בועדת חינוך ובעיתות משבר עובדת היכן שצריך אותי.

דרך העבודה שלי כמדריכה בתלתון הבוגר (שלוש שנים) הכרתי את קהילת
כפר הנשיא. בעבודתי גליתי ילדים ערכיים, בעלי גאוות יחידה, הורים
מעורבים, חושבים ומפרגנים ועדת חגים לתפארת. לאורך שנות עבודתי
בחינוך הכרתי ועבדתי עם כל הילדים בכפר הנשיא מגן רימון – י' כיום. מקווה
שתרמתי וולא במעט לילדי כפר הנשיא ולמערכת החינוך.

בחרנו לשכור בכפר הנשיא תחילה כי זה קרוב להורי בחצור, מה שבני משק
אחרים כנראה לא שמו בסדר העדיפות שלהם. נשארנו כי כשהסתובבנו
במרכולית לא הרימו גבה או נעצו בנו מבטים, כי כל מי שעבר לידנו בדרך
אותנו לשלום גם אם לא הכרנו, כי שמו לנו בתיבת הדואר את דברי וככה
גרמו לנו להרגיש שייכים.

נכון, בשנה- שנתיים הראשונות לפני שהיו לנו ילדים פחות הגענו לאירועים
חברתיים, מסיבה פשוטה התביישנו. למען בתנו אלה התגברנו על הבושה
ובאנו לערב פנקייק, לחג המשק, לטכס יום הזיכרון חג העצמאות, אפילו פעם
הקראתי קטע בט"ו בשבט. לקחת חלק זה להרגיש שייך- בבית. להרגיש
שייך לוקח זמן...

האידיאולוגיה שלנו היא לא יומרנית, היא לגדל את ילדינו במקום איכותי,
נעים שרוצה לקבל אותנו. נכון לא עברנו בדיקות פסיכו... ולא העמידו לנו
קשיים. מה שאת מתארת כהליך קבלה שהיה מקובל בקיבוץ נשמע לי
מתאים לתקופה מסוימת רחוקה... שלא בטוח שהייתה מתאימה לנו.

אני באופן אישי מזהה אותך, את בנך, שוחחתי לא פעם עם בתך ויצא לי
לפגוש את נכדותיך.

איננו מכירות באופן אישי כנראה כיוון שאנחנו לא מסתובבות באותם מקומות- תלתונים, גן אסתר, בריכה, פאב, מרכולית, משק ילדים.

כשלא מכירים מישהו לא רואים אותו. תרתי משמע.

אני רואה אותך, אשמח להכיר.

תודה שלא השארת אותי אדישה.

דנה במנולקרה.

לשושנה,

WOW הצלחת להדהים אותי, ולכן חשוב לי להגיב ואני מקווה שאני לא אהיה היחידה.

אז בואי נספר לך קצת על עצמנו משפחת טיקוצ'ינסקי:

אני **מיה** – בת משק מכתת שיבולת, בת לשוש וריימונד סולומון. עובדת בחברת מהנדסים המתעסקת בהנדסה אזרחית. בזמני החופשי אני מתנדבת בוועדת חגים, מעל שלוש שנים, ולא מזמן נבחרתי להיות יו"ר ועדת חינוך.

התחתנתי עם **ליאור** – מנהל פרויקטים מיוחדים בפלסן סאסא, שותף במליאת המוסך בכל יום שישי, ולאחרונה נבחר לוועדת בריכה.

שוני בן 7 בן משק אמיתי – עולה לכתה ב' במבוא גליל – הולך לתלתון הצעיר.

סלע בן כמעט 6 – בגן רימון גם הוא בן משק חרוץ.

יהלי – בן 3 – מבלה 6 ימים בשבוע בגנון שחף, לומד מאחיו הגדולים להיות בן משק לתפארת.

לפני 10 שנים הגענו לקיבוץ בתור זוג צעיר, השכרנו בית בשכונת החרמון. לא באנו בשביל האידיאולוגיה (היא כבר לא קיימת) באנו כי החלום שלנו היה להקים בית במקום שקט, עם קהילה פורה, תומכת כשצריך ונעימה, לחגוג את החגים בשיתוף עם חברי הקהילה, לגדל, ולחנך את ילדנו ערכים שאנו מאמינים בהם.

צוות גידול דמוגרפי עבד שנים והשקיע מאמצים רבים למצוא פתרון להביא משפחות צעירות לקיבוץ. הרי אם לא יהיו צעירים, עוד 30 שנה לערך כפר הנשיא לא תהיה על המפה. אחרי הרבה ישיבות פרטניות עם המשפחות, ישיבות עם בני משק לשמוע ציפיות, וישיבות עם קיבוצים אחרים מצאו קונספט שיתאים למשפחות הצעירות שרוצות להשתלב בקהילה. המסלול הוצע לתושבים שמתגוררים בקיבוץ מעל שנה, ושהתקבל הרושם שאלו האנשים שאנו רוצים בקהילה.

אני אסביר את הרעיון בקצרה – אנחנו שותפים מלאים בקיבוץ חוץ מבנכסים, מה שאומר שאנו יכולים להצביע ולהשפיע בהחלטות שנוגעות לנו, אנו מצביעים כמו כל חבר אחר. אך בכל מה שקשור בכסף של הקיבוץ אנחנו לא שייכים לטוב ולרע. אנו משלמים מיסי קהילה. אנו קונים את הבתים במחיר מלא אך לא יכולים לצבור וותק... (10 שנים זה לא מעט כסף).

לסיכום שושנה, אנחנו עברנו 9 שנים של מעומדות, שנינו וגם הבנים שלנו תורמים לא מעט לקהילה ולמקום, מבחן גרפולוגי לא עברנו, הילדים נבדקים פסיכולוגית בגנון, בגן שקד וגן רימון, לא עלו על משהו יוצא דופן, וצוות החינוך לא התריע על התנהגות לא הולמת, ובסופו של דבר בהצבעה של חברי המשק עברנו את השני שלישי.

לדעתי בני המשק שעזבו, עזבו כי הם לא רוצים לגור בקהילה שלנו (כל אחד מסיבותיו). תחשבי כמה בני משק את מכירה טוב מספיק שהיית רוצה שיחזרו לקהילה. האם יש החלטה שמקבלים בני משק חזרה רק מהסיבה שהם בני משק? חברים שהחליטו להתקבל למסלול "חברות בעצמאות כלכלית" קיבלו את ההחלטה אחרי שבדקו אם זה באמת המקום שבו רוצים להשתקע, אם זו באמת החברה שהם רוצים להיות סביבה.

ודבר אחרון, "לטנגו צריך שניים", אם באמת מציק, ומפריע אז למה לא לעשות צעד ולנסות לשנות. אם תרצי היכרות יותר עמוקה נשמח שתזמיני אותנו אנחנו נבוא בכיף להכיר. ועוד רעיון שבכדי שכולם יכירו את כולם תבקשי **מכל** משפחה בקיבוץ שתכתוב על עצמה, כך גם אנחנו ה"חברים בעצמאות כלכלית" נכיר את מי שעדיין לא הכרנו.

בברכת שיתוף ופוריות משפחת טיקוצ'ינסקי.

שושנה שרקי שלום רב,

קראנו את מכתבך מהשבוע שעבר, ולשמחתנו לא הרגשנו כי לדעה אשר הצגת שותפים אנשים רבים מהקיבוץ. לשמחתנו, לא נפגענו אבל לצערנו די התקוממנו... כי אנו יודעים איפה אנחנו גרים ומהי הסיבה שבחרנו להישאר כאן. אנחנו לא בחרנו לבוא לגור כאן כדי להיות עוד מספר בספר טלפונים שלך, וגם לא בגלל מחיר הבתים שאולי מתאים לכל כיס. באנו לגור כאן מתוך מניעים אישיים, ולא דווקא מתוך אידיאולוגיה שהניעה את הקיבוץ של פעם... הגענו לכאן מתוך רצון לחיות בחברה קטנה בסביבת אנשים איכותיים, מתוך אמונה שכאן זה המקום הכי טוב עבורנו ועבור העתיד של ילדינו, מתוך ידיעה כי יש בנו את הרצון והכוח לתרום בדרכנו. ראי לדוגמא, את המפעל המדהים שקם כאן אשר נקרא "ארוחות מהלב ליולדת", על החגים המדהימים שאנו ממשיכים כמיטב המסורת לתרום איש איש לפי יכולתו, בשיתוף מלא עם חברי הקיבוץ, על העסקים הקטנים שהוקמו על ידי "חברים בעצמאות כלכלית", על היוזמות לפעילויות חברתיות, על הרוח הצעירה והילדים המקסימים שמסתובבים כאן ברחבי הקיבוץ ומפיצים כל כך הרבה אור ויופי. וכמובן שזה על קצה המזלג כי תרומתנו לקיבוץ היא עוד רבה וגדולה! אין זה אומר שהיא לא קיימת אם היא לא מדווחת יום יום ב"דברי הכפר", או אם לא תמיד שומעים את קולנו באסיפות הקיבוץ.

כדי להגיע לחיים משותפים, אמיתיים ונכונים בזמננו אנו, אל תצפי מאיתנו לעבוד בענפי המשק השונים כדי להיות ראויים... אל תצפי מאיתנו לעבור מבחנים פסיכולוגיים שהיכולת שלהם לנבא מי אנחנו באמת, היא מועטה ביותר... אל תצפי שצוות החינוך יבדוק את הילד שלנו... תאמיני שאנו חיים ביניכם כי אנו ראויים, בזכות מי שאנחנו! אל תכפי עלינו לחיות בשיתוף כפי שאת מאמינה ששיתוף צריך להתנהל... קבלי אותנו ותני לנו לתרום בדרכנו.

ועוד דבר, היה לנו קשה לקרוא את ההפרדה שעשית בין בני משק נשואים לבין שאר החברים שלנו... אין אנו חושבים שהדם שזורם בעורקינו שונה וטוב יותר משלהם... הם ראויים וטובים ותורמים בדיוק כמונו, אם לא יותר מאיתנו! הם לא נטל חברתי! ולא מגיע להם שיציירו אותם ככאלה... אנו מקווים בשבילך ובשבילנו שיום יבוא ובאמת תזכי להכיר את חלקנו, "החברים בעצמאות כלכלית" שחיים איתך באותו קיבוץ כבר שנים רבות, ותגלי אנשים חכמים, מקסימים, יצירתיים עם כל כך הרבה רצון לתרום ולקחת חלק בכל מה שקורה בקיבוץ כפר הנשיא.

לסיום, שמחנו ואנחנו עדיין שמחים שניתנה לנו הזכות להיות חלק מחברה בקיבוץ כל כך נעים, אשר רובו יודע לקבל את החברים החדשים שלו באדיבות וברוחב לב, ופתח בפנינו דלת כניסה לתוך חברה שקיימת כבר כל כך הרבה שנים... תודה לכם, כיף לנו לחיות ביניכם.

אורטל ויגיל אורן

שושנה, בדרך כלל אני לא נוטה להגיב על מאמרים או מכתבים אבל הפעם אני מרגישה שאני חייבת להגיב! לאחר שקראתי את מכתבך הרגשתי פגועה עד עמקי נשמת עיבור אוכלוסיה שלמה (אני לא רואה הבחנה ביני לבין כל חבר בעצמאות כלכלית אחר).

אני בחרתי לגור פה ואוהבת את המקום ולא מבינה מאיפה ולמה ההכפשות שלך כלפי אנשים ששותפים ומעורבים בקהילה, ומוסיפים צבע וחיים למקום.

בחירתי לבוא ולהשאיר קשורה לכך שיש פה את אותן משפחות ואנשים, שהצטרפו לרוח ולנשמה של כפר הנשיא. מכתב כמו שלך מכער ומקלקל את אותה רוח וקבלה שכפר הנשיא מאופיינים בה.

אני בוחרת להתייחס למכתב שלך כדעה אישית ולא מייצגת את כפר הנשיא, מאחר ואני רוצה להמשיך לבחור ולגור פה, ולראות בכפר הנשיא את ביתי. לקבל ולהנות מכל אחד שמצטרף ושותף בקהילה שלנו.

לסיום, אפשר לשמוע בין השורות שכתבת את הרצון לקשר, אני מזמינה אותך להיות שותפה יותר, להצטרף לחגים ואירועים חברתיים. להכיר ולהיווכח בתרומתם האמיתית של האנשים שבחרו ובחרים לגור פה: **כולם- חברים, חברים בעצמאות כלכלית ותושבים.**

טל פלמה-וויאט

לחברים החדשים (בעצמאות כלכלית) בכפר הנשיא

ראשית, אני רוצה לברך את כל החברים החדשים (וגם אלה הרוצים להצטרף) על שבחרתם להצטרף לקהילה שלנו, ולהודות לכם על כל מה שתרמתם ותתרמו (אני בטוחה) גם בעתיד.

ולענייני, באחת משיבות הנהלת הקהילה האחרונות קיבלנו דיווח על עבודתו של הצוות לגידול דמוגרפי. בעקבות הדיווח עלו מספר שאלות דומות לשאלות שהעלתה שושנה בשבוע שעבר. השאלות/ ההערות נסבו בעיקר סביב דרך קבלתם של החברים כיום לעומת הדרך שהייתה נהוגה בעבר, כאשר מי שהביע רצון להתקבל לקהילה שלנו עבר סבבי היכרות ברמות שונות וידענו (לכאורה) את מי אנחנו מקבלים.

לפני שאמשיך, אני רוצה להזכיר לכולנו כי גם ה'שיטה הישנה' לא הייתה מי יודע מוצלחת. כמה חברים ומשפחות קיבלנו כחברים לאחר סבבי היכרות ובסוף זה התפוצץ לנו בפנים????

אף שיטה אינה מושלמת, וכאן אני רוצה להתייחס לדברים ששושנה העלתה בשבוע שעבר.

אין לי ויכוח עם הטענה כי ישנה סוגיה של חוסר היכרות עם חלק מהתושבים המבקשים להתקבל לחברות בעצמאות כלכלית, אבל:

א. זה לא כולם! ישנם לא מעט תושבים וחברים חדשים שמאד מעורבים בחיי הקהילה ובחיי התרבות, ביניהם בעלי תפקידים ואף חברים בוועדות השונות של הקיבוץ. באירועי התרבות השונים בשנה האחרונה, למשל, היו מעורבים לא מעט תושבים וחברים חדשים, האם אנחנו (החברים 'הותיקים') ישבנו איתם? דיברנו איתם? הצגנו את עצמנו? וזו רק דוגמא אחת. ובל נשכח כי ישנם חברים 'ותיקים' שמיוזמתם יוצרים קשר עם תושבים וחברים חדשים על מנת להכיר אותם, ולתת להם תחושה שהם רצויים, תחושה של בית.

ב. החבר החדש חייב להוכיח יכולת פרנסה, אחרת לא יכול להתקבל. (אולי שווה להיזכר רגע כמה 'קש' אכלנו' בעבר מחברים שהתקבלו ולא היו צריכים להוכיח יכולת פרנסה!!!). מבחינתי זו כבר נקודה לזכותם, לא מספיק אמנם, אבל זה בהחלט משקף איכות ורצינות.

ג. ואולי הכי חשוב – הקהילה שלנו עברה ותמשיך לעבור שינויים רבים, חלקם עוברים בקלות וחלקם פחות. חשוב מאד לדעת, כי כאשר אנחנו באים להתייחס לבעייתיות הנובעת מהשינוי, נבוא מתוך גישה חיובית של מציאת פתרון ואני בטוחה כי כאלה יש בשפע. (הזמנת המועמדים לביתנו ל'קפה' [אפשר גם מאפה], הפעלת צוות קליטה לארגון מפגש חברתי עם המועמדים ועוד..)

חשוב שנזכור כי אנחנו ה'ותיקים' ובעלי הניסיון, אנחנו אלה המכניסים את החברים החדשים ל'ביתנו', וככאלה האחריות על הכרת המועמדים והחברים החדשים חלה עלינו במידה רבה מאד. כדברי פלאטו שרון: 'ומה אתה עשית בשביל מדינה?' או במילים אחרות – מה אנחנו עשינו כדי להכיר את התושבים והחברים החדשים יותר טוב?

חשוב שנזכור כי הם לא האויב, הם בחרו להצטרף אלינו, להגדיל את הקהילה שלנו ובכך הם מסייעים לקהילה שלנו להיות צעירה יותר ובמקרים רבים אף איכותית יותר. החברים החדשים הם חלק מעתיד טוב יותר, וטוב נעשה אם נדע

ליישם את הכנסת האורחים המפורסמת שלנו וניתן להם תחושה שהם רצויים, שהם חלק בלתי נפרד מאיתנו וכי הם חשובים לנו.

שתהיה לכולנו שבת מופלאה – דליה ב. (ורוי גם)

לשושנה שלום רב

הצטערתי מאד שהדרך בה בחרת להכיר אותי ואת משפחתי כחלק מאותם חברים בעצמאות כלכלית. היא דרך אותו דף שכתבת בדברי הכפר, עלון שאנו קוראים אותו באדיקות מאז עברנו להתגורר כאן כחלק מהרצון להיות מעורבים וגאים בקהילה שבאנו לקחת בה חלק.

להזכיר גם כתבתי בו לאחרונה תגובה לשר לביטחון פנים על המצב ביננו ובין שכנו.

הבחירה שלך להכיר אותנו בצורה שבה משתמע כאילו הצטרפותנו נעשתה בחטף, באישון לילה ומבלי שכתב ידנו ייבדק, סיפור חיינו ייחשף וילדנו יאובחנו? גרמו לי תחושות ורגשות קשים.

חשוב לי לומר שבשל עיסוקי והאני מאמין שלי, הקטלוג המתמשך של אנחנו, אתם, ההם והההם..... הוא שורש כל תחלואי החברה, המדינה והעולם.

הבחירה שלנו בכפר הנשיא הייתה, כי היינו משוכנעים שמצאנו את המקום שבו הדפוס הזה חדל מלהתקיים.

הגענו הנה לפני כ-6 שנים לגור ולפני כ-8 שנים למערכת החינוך. בתנו הקטנה הייתה בת 5 חודשים והגדולה בת שנה וחצי, כך שהמסגרת החינוכית והקהילתית היחידה שהכירו בחייהם הינה כפר הנשיא.

אחרי שנתיים של נסיעות הלוך חזור מהקיבוץ הביתה בסוף היום, החלטנו שזה המקום לנו ולבנותינו.

עזבנו בית רחב ידיים בבעלותנו ועברנו להתגורר בשכירות בדירה קטנה וחמודה. שחדריה קטנים ומסדרונותיה צרים, אך השכנים וחיי הקהילה "היו נאים בעינינו", כמו גם הצוות הקולט ומקווה שגם אנחנו נשאנו חן בעיניהם.

אנו גרים בשכונה של ותיקות הקיבוץ, שהפכו סבתות לבנותינו ומקוים שהן מרגישות, שגם אנחנו הוספנו משהו לחייהם (כך לפחות זה מרגיש). את סיפורי תולדות הקיבוץ אנו אוספים מהן ומבנותינו. אנו מגיעים לכלל האירועים החברתיים בקיבוץ, מתזמנים את חופשותינו, כדי לא להחמיץ ונשארים עד הסוף ומשתדלים לעזור בפינוי.

אני נציגת הורים בוועדת חינוך בשנה זו, אך גם לפני כן רבות משעות הפנאי שלי היו מוקדשות למעורבות במסגרות החינוכיות הנהדרות כאן ומקווה שהייתי גם לעזר. בן זוגי ובנותיי מעורבים בפעילויות הספורט והחינוך הבלתי פורמלי השונות, שמתקיימות בקיבוץ על בסיס יומיומי.

לגבי הרמז בדברייך, להצטרפות בשל אינטרסים כלכליים צר לי לומר לך, שהעלויות בקיבוץ אינן שונות מהעלויות ביישובים השכנים, ואף גדולות יותר בחלק מהדברים. רק שמי שבחר במסלול הקיבוצי, יאלץ לגייס את הכסף בעצמו ולא יוכל להיעזר כמו האחרים, במשכנתאות או זכאויות של משרד השיכון. ואולי זה יכול להסביר שצריך "קצת" יותר מאינטרס כלכלי כדי לעשות את השינוי הזה.

אני שותפה לדעתך, שיש לאפשר לבני המשק לחזור ולתת להם תנאים מיטביים לעשות את הצעד הזה, אך בו זמנית כדי שתהליך זה יקרה ויצליח, יש צורך לקלוט גם אוכלוסיה צעירה נוספת, כדי לחזק את הקהילה, למנף את החזרה ולשמור על מערכות החינוך והקהילה.

לא פרטתי עוד על סיפור חיינו, עיסוקנו ודרך החיים שלנו ושל בנותינו למרות שבוודאי יש רבות לספר.

כי לא הרגשתי שדברייך היו הזמנה אוטנטית להיכרות. מקווה להכיר אותך ולהיפגש בנסיבות מזמינות אחרות.

מאת חברה בעצמאות כלכלית ומשפחה עם אהבה לקהילה ומחויבות חברתית

שרון כהן

שושנה,

לפני כמה חודשים, את כותבת, היתה הצבעה על קבלת חברים בעצמאות כלכלית, ולא הלכת כי את לא מכירה את החברים. האמת קצת הופתעתי לקרוא את זה, כי זו היתה ההצבעה שבה עמדה משפחתנו הצעירה להצבעה, ואני דווקא חשבתי שאת מכירה אותי – הרי פעמיים בשנה האחרונה פירסמתי דברים ב"דברי הכפר", בכל פעם שאנחנו מתראות בשבילים אני מחייכת אלייך ואומרת שלום, במשחק "גמדים וענקים" לפני שנה הסתייעתי בך על מנת להעביר תשורה צנועה לשכנתך שהיתה ה"ענקית" שלי, ובשבוע שעבר בדף מידע סופר שהצטרפתי לצוות לגידול דמוגרפי... אפשר גם לכתוב על קבלות שבת שבהן אנו משתתפים, על היותנו משפחה מאמצת לנערי המכינה, אבל אם להפסיק את הרשימה ולמקד את המסר- אנו משתתפים פעילים בחיי הקיבוץ, ובאמת הופתעתי לשמוע שאינך מכירה אותי ואינך רואה אותי. באמת שחשבתי שכן.

ולא רק אנחנו. האמת, עוד יותר הופתעתי מדברייך, לאחר ששתי דקות חשיבה העלו בראשי את - ארז האדריכל, חבר בועדת תכנון, שמסייע ומייעץ לכל מי שרק מבקש בענייני בניה ושיפוצים, את רג'אן, אחראי אגף קהילה שנרתם למשימה בכל ליבו ומירצו, את קרן שפתחה משתלה ומגננת במועדון ובבריכה וגם עובדת עם הקשישים בבית יונתן, את עירית שחצי מבנות הקיבוץ קונות אצלה בגדים, את גיורא שנותן הרצאות מדי פעם, את חגית האדריכלית שמעבר למעורבותה בתחום הבניה הצטרפה לוועדת ביקורת, את דנה במנולקר שפעילה מזה מספר שנים שנים בחינוך- כל אלו חברים בעצמאות כלכלית, ובכוונה לא הזכרתי את בני/בנות המשק או בני/בנות זוגם שהפכו לחברים בעצמאות כלכלית, שגם הם מעורבים ומעורבות בועדות ובפעילויות, מכיוון שנראה לי שבכתיבתך לא אליהם התכוונת.

כל אלו - ועוד רבים שאני בטוחה שנשמטו, מכיוון שבאמת שלפתי מן הזיכרון ולא בדקתי את כל הרשימה – מעורבים, פעילים, נראים ועושים. לא פחות, ואולי, אם תבדקי באחוזים, אולי אפילו יותר ממשקלם באוכלוסית הקיבוץ. וזה מכיוון שבחרנו בכפר הנשיא לביתנו, ובבית – משקיעים ועושים.

את כותבת שאפשר להמשיך להשכיר. את יודעת, לא היינו באים לכאן אם לא היינו יכולים לבנות כאן בית ולהשתקע, וכמונו עוד משפחות רבות, שהשכרה אינה עונה על צרכיהן בשלב זה של חייהן. עצוב לי מהמשתמע מדברייך, שעדיף שלא היינו באים לכאן, אבל זה לא באמת משנה, כי כאמור, אנחנו כאן, ועושים, ונמשיך לעשות ולהשתלב בקהילה, גם אם את לא רואה את זה.

אני רוצה גם לומר ש – אני גם מבינה את הקושי לקבל אותנו. פתאום אנחנו באים, מבחוץ, ומה אנחנו מבינים בכלל על הקיבוץ הזה, ומי אנחנו בכלל. ואת יודעת מה, את צודקת. לא גדלתי כאן, אני לא מכירה את כל ההיסטוריה, לאט לאט אני שומעת סיפורים מהווי הקיבוץ, וסביר שלעולם לא אהיה שותפה מלאה לחוויות שנצברו במהלך 64 שנים אינטנסיביות, ואף פעם לא אבין את כל ההקשרים, הבדיחות, הכאבים. אבל את יודעת מה – באופן מוזר, כאן אני מרגישה בבית, ואני יודעת שכך גם שאר החברים שהתקבלו לחברות (כן, בעצמאות כלכלית). ואני מקווה שבעוד כמה שנים, ילדיי שיגדלו כאן, יהיו שותפים מלאים להווי שאנו יוצרים כבר היום, וימשיכו ליצור הווי שהולך ומתחדש.

בתקווה לשותפות

מיכל אשחר.

שלום שושנה

קראנו את הכתבה שלך בדברי הכפר האחרון ולא יכולנו שלא להגיב. אנחנו לא מתכוונים להתעמת איתך מעל שורות דברי הכפר אבל להגיב אנחנו חייבים.

מה שאנחנו כותבים בא מתוך הלב שלנו ורק משלנו ואנחנו לא מייצגים אף אחד אחר מאתנו. נשמח אם עוד אנשים יחשבו ויזדהו אתנו.

מי אנחנו???

משפחת כרמי - 13 שנה בכפר – הנשיא . 12 שנה תושבים. שנה חברים בעצמאות כלכלית .

שרון - 45, בן קבוץ גונן. ידוע בתור הבעל של אלונה ועובד בירדן בקייקים. אז אני עוד מאד הבעל של אלונה אבל כבר לא בירדן בקייקים. עובד במסגריה, במנפטה הישנה .

אלונה – 45 נולדה בדרום אפריקה, עלתה לישראל ב – 89. עבדה 20 שנה בחינוך ולפני כמה שנים עשתה שינוי לחברת תקשורת בצחר .

גילי – 19 נולדה בישראל . ידועה כהחברה של קייל קסדן . מתגייסת בדצמבר לחייל חינוך .

מוסיקה על

פני

המים

הקונצרט השנתי של תזמורת ראש פינה

יתקיים ביום א', 22/7 בשעה 18:00

בבריקה בכפר הנשיא

הכניסה בלי תשלום

בואו ותיהנו

עולה עולה לנו, כמה זה עולה לנו ???

כאשר שר שלמה ארצי את השורות הללו לפני יותר משני עשורים (דרך אגב בתקליט חום יולי-אוגוסט) הוא השאיר את השאלה תלויה באוויר, כך שהיא תישאר רלוונטית בכול פעם מחדש.

ביום ראשון האחרון לאחר האסיפה והדיון אולי האחרון?! לפני ההצבעה על השיוך, לא יכולתי שלא לשאול את עצמי את אותה השאלה: כמה זה עולה לנו? כמה עולה שברון לב? כמה עולה מפח נפש? מה המחיר של מנת דם רע? מה ערך השוק של חשדנות וחוסר אמון? כיוון שלא היו לי תשובות טובות, העדפתי באותה אסיפה במקום לדבר, לשבת ולהביט בפרצופם של החברים הנוכחים. מה שראיתי צבט לי בלב, אבל אני אגיד תחילה מה לא ראיתי, לא ראיתי שמחה, לא ראיתי אור בעיניים, לא ראיתי אנחת רווחה והקלה. כן ראיתי, עייפות, כעס, מירמור, חשדנות, מבטים של "אחרי המבול". ואז בין הדברים של תמיר, הצלחתי לקלוט מספר קונקרטי. תמיר אמר שסך הסכום הנחוץ לשם השוואת ערך הדירות לכולם, הוא בין מיליון ורבע ומיליון וחצי שקל (1,500,000-1,250,000 ש"ח) ואני מוסיף על אחריותי את המילה - רק!

כלומר כל הדיונים, עוגמת ומפח הנפש, ההאשמות, הדם הרע, חוסר האמון, הקרע על ומתחת לפני השטח, ועוד ועוד תוצרי לוואי נוראים שאני בטוח שכולנו היינו מוותרים עליהם ברצון, הכול תמורת פחות ממיליון וחצי ש"ח ותאמינו לי שלכם ולי זה יעלה יותר...

אם נוסיף לחישוב את העובדה שברוך ציין שהעיקובים כבר עלו לנו לפחות 300,000 ₪, לסכום זה צריך להוסיף לפחות כ- 200,000 ₪, שהטיפול בנושא עלה לנו כבר בתשלום ליועצים מומחים, פרויקטורים, עורכי דין ועוד. תוכלו לראות בכמה זול נמכר הכבוד העצמי וחיבוטי הלב והנפש של כולנו.

שני מספרים לשם קבלת פרופורציה: שיפוץ הבריכה בלבד עלה לנו כ-2,000,000 ש"ח בינתיים. עמדנו בתשלום ונותנו בחיים. כי הבנו שהמחיר האלטרנטיבי כבד יותר...

בעשור של רשת הביטחון "תרם" הציבור (מי יותר ומי פחות) לקופת הקהילה המשותפת באמצעות המס העקיף שנקרא נקודות זיכוי, אני מעריך משהו כמו 10,000,000 – 12,000,000 מיליון ש"ח תוכלו לעשות את החישוב לבד (ערך נקודת זיכוי כ – 200 ש"ח כול אדם זכאי ל-2.25 נקודות בחודש כלומר כ- 450 ש"ח בחודש – 5,400 ש"ח בשנה ומעל 50,000 ש"ח בעשור לחבר! גם אם אני טועה וזה רק חצי או אפילו רבע מהסכום, הרי זה כפול מהסכום שהיה עולה השקט ושלוות הנפש, החברות ושותפות הגורל, ויתר הערכים עלה גדלנו כולנו. ותחשבו על כך, גם ברגע ההצבעה בקלפי.

נכון, במקרה שהקופה המשותפת היתה נושאת בנטל הכספי המתחייב, היו מס' חברים ש"מרוויחים" יותר, אבל היום היינו כבר כשנתיים אחרי הכול, בינתיים כולנו הפסדנו ועוד נפסיד.

שיוך שמח.

אבי

שובל תגובות אחרון בהחלט

מראה מול הפרצוף

האמת לא ידעתי שיש לי כשרון כתיבה עד לתגובתו של אורי לחשיפה שלי, לבקשתי לתלות מראה פנורמית בצומת אחת מיני רבות בקיבוץ. פעולה שאני עדיין חושב שהיא חיונית, עם עוד כמה פעילויות בטיחות אחרות. אשמח לראות מפות המראות על כוונה כזאת. אני לא חושב שכשרון הכתיבה שלי טוב יותר מהקולגות שלי ב"דברי" (פירורים), בטח לא כפי שאורי פתח את כתבתו שאני מבזבז במפעל. אתם מבינים שלא ראיתי זאת כמחמאה, גם לא מאחד שיש לו ניסיון איך לא להתבזבז במקומות עבודה. אני נאמן לאמרה ולמה שחינכו אותי מילדות שאין עבודה שמביישת את בעליה ומה שהשם נתן לי אני מקבל באהבה.

קולט קללות

יחסי יהודים וערבים היו, הווה ויהיו יחסים טעונים בשנאה, אהבה ויצר הרע מתקופת אברהם אבינו. בדור שלנו זה התבטא בקללות הדדיות שלהם אלינו כמו: "אדבח אל יהוד", (נשחט את היהודים ונזרוק אותם לים). אנחנו היהודים קללנו אותם ב: "מוות לערבים". הלוואי שזה היה נשאר רק בגדר של קללות. אך ההיסטוריה הוכיחה שהם הפכו את הקללות למציאות וכבר כמעט 70 שנה שהטרור הערבי זורע בנו קורבנות. ההורים שלי גרו באותה שכונה עם ערבים עד שיום אחד הם קמו עליהם. אז דוד, לא יודע למה זעקת שאתה שומע מוות לערבים כאשר כפי שצינתי זהו חלק משגרת החיים בארץ לצערי.

הרב וולפין

זה מספר שנים מאז החל, לשמחתי, הרב אלישע וולפין לנהל את טכס בר המצווה והעלייה לתורה. אני משתדל לא לפספס ולהגיע לטכס, למרות אי שביעות רצוני מכך שנושאים את ספר התורה בנים ובנות, במכנסיים קצרים ולעיתים יחפים וללא לבוש הולם, (הבנות). הורים שעולים ללא כיסוי ראש וללא טלית. אך אני בא בעיקר בזכות הרב אלישע, לשמוע איך הוא מעביר את הטכס ברוך, במתיקות שפתיים, ביחס אישי לכל אחד. אני בטוח שגם החילוני הכי מוצהר היה נשבה בקסמו של אלישע כמוני. הרב אלישע מיישם כהלכה את האמרה הגורסת שדרך ארץ קדמה לתורה. הוא מתייחס לכולם בפשרנות וסלחנות, וכל אדם הוא אדם ולכולם מגיע יחס שווה. רק חבל שאין לנו אותו כל שבוע ושלא מגיעים עוד חברים ותושבים שלא במעגל המשפחתי של בני המצווה, ההפסד כולו שלהם. יישר כוח בן קיבוצנו, הרב אלישע וולפין.

עלובי הכפר

זה מה שאני חושב על אותו/אותה/אותם אלו שברוב עליבותם הכניסו את היד לתא דואר שלנו וגנבו משם את הכסף שהשאירו המתארחים בבית-בלונד בסוף

השבוע שעבר. כמובן שאני לא יודע מי לקח את הכסף, עצוב לחשוב שיגיעו למצב שיצטרכו לגנוב מאחרים. עלובי הכפר הזדהו וכפרו על מעשיכם.

שיוך דירות הסוף?

אני מאוד מקווה שזהו, הגענו לסוף המסלול המפותל והמייגע. ומה שיהיה יהיה, כי איך שלא נסתכל על העניין, נראה בשורה התחתונה ובאותיות הקטנות שהכל עניין של כסף, וכבר אמרו שכסף מעוור עיני חכמים. באמת הגיע הזמן שנראה את האור בקצה המנהרה. רק נקווה שלא תהיה זאת רכבת דורסנית.

זהו, אמרתי את שעל לבי ורצוני לכתוב. לדוד ואורי אומר ששום דבר מדברי הוא לא פגיעה אישית, לפחות מבחינתי. לאלישע, אתה מצטרף אצלי לרשימה של רבנים שאני מוקיר ומעריך, למרות שהם ומה שלמדתי מהם שונה ממך, אבל באהבת התורה והאדם אתם שווים. ולמי שגנב את הכסף, ולא בפעם הראשונה, שאלוהים ירפא אתכם.

לאודי וגנר, משתתף בצערך על מות אמך, ומניסיון שלי זה תמיד כואב ואי אפשר להתכונן בכל גיל. תנוחם משמיים.

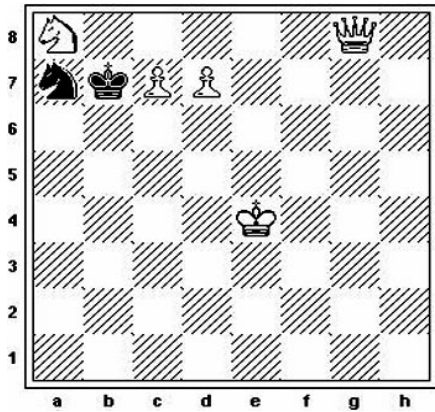
בריאות ועוד בריאות לכל החולים, שלא תדעו עוד מכאוב. מה שהיה היה, העיקר להתחיל להתחלה. שבת שלום, שבת מנוחה ושיעבור הכל ממול. אנו בתקופת בין המיצרים. ביום שישי ראש חודש אב.

פרשת השבוע: "מטות מסעי"

כניסת השבת: 19:16

יציאת השבת: 20:28

שבי

בקרוב במועדון: ערב שחמט ותצוגת אוספים של חברי הקהילה

בשקט בשקט, תחת רשת הרדאר של החום וחופשת הקיץ, מתנהלת לה בקיבוץ אליפות השחמט השביעית במספר.

בקרוב יערך סיבוב הגמר החגיגי במועדון. במקביל תוצג במקום תערוכת אוספים של חברי הקהילה. במה מדובר? אם במשך השנים צברתם אוסף מיוחד (אלק, לא מדובר על תכניות של Tashtiot) כגון בולים, מזכרות, בובות וודו או השד יודע מה- זה המקום וזה הזמן להציג אותם לכולם! צרו קשר בבקשה עם עינת פלמה- 054-3432264 (זה יקרה רק אם יהיו מספיק נרשמים- אז קדימה!)

הודעה על תאריך הערב תינתן בהמשך.

ונחזור לשחמט: נכון, הקיץ והחופשות גורמים לעניינים להתנהל קצת באיטיות אבל ה"מכורים" לעניין שורדים בכבוד. המשחקים המותחים מתנהלים בבתי המתמודדים, אבל לא רק משחקים אלא גם הווי, צחוקים וחברויות שנקמות. מומלץ לכולם בפעם הבאה! נותרו כעת עוד 2 סיבובים: סיבוב רגיל וסיבוב הגמר. המתמודדים שהגיעו עד הלום הם:

ארז- 8 נק', אלון, ניב, מיכה- 6 נק'. ארניו זהר וארי- 4 נק', ירדן- 0 נק' (כל הכבוד על ההתמדה, המתמודדים מדווחים על שיפור ניכר ביכולת שלך!).

הכל עדיין פתוח (יש עוד 4 נק' אפשריות לצבירה) ולכולם סיכוי להיות במקומות הראשונים. בערב הגמר יחולקו פרסים למסיימים במקומות הראשונים ויוענק פרס מיוחד למי שיפתור ראשון חידת שחמט (פתוח לכולם).

ובינתיים, חידה לחימום:

תור הלבן (המצוי לפני הכתרת שני רגלים), אשר נותן מט בשני מהלכים בלבד. מישהו יודע? פתרונות אפשר לשלוח ל- erez@architecture.org.il

בין הפותרים נכונה יוגרל סופ"ש עם תמיר.

זהר וארז

שֵׁי כָּת הַנוֹעַר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

הישרא - והבלוף

מהומת אלוהים פרצה לה בשטייטל
איך רצוי, נכון וצודק לחלק את הנטל
מי ראוי שייחרף נפשו באוהלה של תורה
ומי ייאלץ לעשות זאת רק בשדות הקטל...

חיש קל בכיכר הפלך מתארגנת לה הפגנה
על השלטים כתוב: "מה אתה עשית בשביל מדינה"???"
מרגע לרגע הויכוח מתלהט
צועק מפגין אל רעהו בקול רוטט:
אחי! תפסיק להשתמט!

לזירה עם פמלייתו נחפז שליח ציבור
את מי הוא בדיוק מייצג ממש לו ברור.
לעצמו הוא תובע את זכות הדיבור
להסביר להמון כמה המצב הוא חמור!
נשבע שהפעם הוא לא ינום ולא יישן
עד שמבית המחוקקים ייצא עשן לבן...

קהל המפגינים לא המתין אפילו לסוף דבריו
ופשוט המשיך בדרכו והפנה לו את הגב
שנים של נאומים והבטחות הותירו חסר אמונה
עתה מבעלותו הוא לא מוכן לקנות אפילו מכונת ישנה...

אז איך זה ייגמר? מה יהיה הסוף?
האם באמת יגיע שינוי או שמא יימשך ה"ישראלוף"
היש מנהיג בישראל?

או רק חבורה של מחממי כיסא
ואולי כדאי להיזכר במילים של ההימנון
של הארגון עליו פיקד המנהיג האמיתי האחרון
מתקופה שהוא ואנשיו האמינו שבאמת
"משורה ישחרר רק המוות..."

מחאת הבנים

אין חדרים
אין צעירים

NO ROOMS
NO YOUTH
NO FUTURE

בן משק למכירה

רוצים חדרי מגורים

עם מי מדברים כאן???

האם יפנו אותנו ללא פיתרון?

קיץ 2012

י"בתניקים לאן?

בנים חוזרים איפה יגורו?

הפינה הויזואלית

חום יולי אוגוסט

שבת שלום

דוד אלמן

Village Voices 21.07.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #29

Happy Anniversary Kfar Hanassi !!
64th year - Founders Day - Saturday: 28.07.12
Race to the Top! See notices for details.

Village News: 40°C in the shade...and climbing. They say the worst (for this week) is over but who knows what next week will bring. The best way to get through the heat is to be in shade/pool or AC. The Electric Co. has calmly informed us NOT to use large amounts of electricity until after 17:00 (in other words: NOT during the hottest part of the day).

Your body heats up during the day and on entering the pool during the afternoon you can almost hear the 'psss...' (the sound a hot frying pan makes when you put cold water into it) as the bodies hit the water. But the pool is a truly wonderful place to while away the time during the hot weather and with the soft, green grass, just the place to take a nap in the shade and then cool off in the water.

The Mifgash celebrated the collective birthdays of the month and Yael Nemenov, 35 + (some 600 months, give or take) told us that she is celebrating 10 years of survival for her grandchildren who had come to stay with her for her birthday while the rest of the family were attacked while they slept in their beds in what was then their home in Itamar. (They have since moved.) Mazal Tov to them all and many thanks to Dina Broer for the delicious cake she baked.

The staff of the Mifgash have received a golf car to take them around and do some of the deliveries that the club car used to do. Most people have their own now and no longer need the service, but there are still times when a spare vehicle is necessary. Details? Ask Simcha.

Our sympathies to Udi Wagner and all the family on the death of his mother, the late Naomi Wagner Z"l. May you be spared further sorrow.

Joanie (Heres) Rapin and daughters Mia and Shani have returned home to Hawaii. Mother/grandmother Joyce Abb will now have to adjust to the 'empty house syndrome'. The girls made friends with their age groups and you could never tell that they weren't 'native'. They've asked Joanie to teach them Hebrew so they can keep contact with their new friends. Who knows, maybe this is a symbol of their wanting to return full time? Or as they said on 'Hawaii-5-0' "Book them Dano".

Dale, Dror and Tali Collins have also left to return to Victoria, Australia. They were here for Moran's Bar Mitzvah. Except for Eldad, the whole family was here to enjoyed the party. Michaela Tenna (Miki) also celebrated her Bat Mitzvah with aunt Tzivia and her family, and uncle David Telem and wife Einav - all here from the USA.

Yonit (Glick) Blumenthal was also here to visit her daughter, Shani, who is finishing her army service. Shani will remain in Israel to study in the Inter Dicipinary Center in Herzliya (IDC). Her borther, Sela, will also be coming to us to do his army service. Yonit will be travelling back and forth a bit and grand-parents, Frankie and Phil, will enjoy hosting them all.

Is the topic is army service, then we have to look to Tabor Class to see what's happening: Golan Rosenkrantz was supposed to be the first one 'in' but asked for a deferrment of a few months (which was granted). Now Yohai Jackson and Sahar Koren are counting the days until they have to don the uniform. Good Luck to them all.

Klil Noy is certainly used to her unifrom and she is now 'Second Leutenant Klil Noy'. She finished OCS with highest honors. The family went all the way down to Mitzpe Ramon for the ceremony and then the family with mom, Amalia, took off for Italy to meet up with sister, Jenny, from Australia.

Tamar Class finished their collective Bar Mitzvah and Lehi Rosenkrantz was free to celebrate her personal Bat Mitzvah party, with her cousin Leah (one of Orna's daughters). I guess that proves that there can be cooperation between secular and orthodox. Many thanks too to Ilan Medina who played DJ with all the necessary equipment, and to Haim Basso who helped Ilan but also acted as photographer and prepared a digital disc of the whole thing. Carmel Rosenkrantz of Iris Class will be having his Bar Mitzvah next year, so they family will be busy organizing things for another year. The Rosenkrantz family also recommends a catering facility from Katzrin. They say the food is really good and the price is 'right'. For details please call Dorit.

The adolescents are having a wow of a summer. This past weekend they had what we used to call an 'upside-down day' and it seems that the Leumi Credit Card jingle 'Spoil them' suits them best. But, as with all credit cards, the bill comes last and has to be paid....

'The housing problem is just getting worse...' is not a quote from the Social Revolution sweeping the country, but a cry of our displaced children waiting for rooms so they can move out of their parents houses. Every family has their problems and sometimes, even with a room, it's necessary to use the services of Beit Blond. Especially if the room allocated is not fit for human occupancy. The room Bat-El Rosenkrantz was given was infested with rats (that's the bad news). The good news is that most of them are dead now and stinking up the place (especially in the heat). That doesn't mean that rent is not demanded as per usual. If the rooms for our 'foreign workers' (from Thailand) were checked by the proper authorities, I wonder if they would find rats there too? Then we would certainly be fined and obliged to clean up the place. If our children called themselves 'foreign children' would they be entitled to better conditions? It's not the most comfortable of conditions for youngsters returning home from the army to have to find a place on the couch at home in order to have a good nights (safe) sleep. The situation was only made worse this year when rooms that some of the youngsters occupied had to be evacuated so that the property could be given to families who wish to change housing status. Harold Wallach brought the

entire topic of housing for the youngsters to an ad hoc assembly more than a year ago and we all knew that the problem would be getting worse. Nothing has been done yet to alleviate the housing shortage. On the one hand we're working non-stop to absorb younger people in the kibbutz but nothing is being done for our own children who are suffering from a lack of serious reference as regards their welfare and accomodation. We're already at the edge and if nothing is done soon, it will be beyond the tipping point. We'd be happy to hear from anyone with a serious creative solution to the problem....

We wish a speedy recovery to all those who are suffering from illness.

Reminder: in this hot weather you need to drink more than you think you do and replace minerals that the body loses sweating. (Yes, this means salt!!) A good deed a day will help us keep our humanity and is dependant on the season.

Have a wonderful weekend.

Shabbat Shalom!

The Rosenkrantz family

Birthdays:

18.07	Romi Forster (granddaughter)	23.07	Noa Maayan Mia Ben-Chanoch Eliya Tal (Bilgory granddaughter)
22.07	Ahinoam Cina (granddaughter)	25.07	Joyce Abb Leora (Mendzagorski) Atir Eldad Collins Har'I Nir Karin Amar-Ayalon Mia Davolt-Kornberg
24.07	Yishai Engelsberg Avri Marciano (S.Davis grandson)		
26.07	Vita Mendzagorski Albert Aliev Gili Collins Renana Zolti Akexandra Forster (granddaughter) Yisrael Shaked (new community)	27.07	Ro'I Ziv (Ellman grandson) Lee Collins (Collins/Primost g/daughter) Yotam Wagner-Lebel (Wagner grandson)
28.07	Yael Nemenov Oded Zvi Eitam (Ehrenberg grandson)		

Anniversaries:

23.07	Galit & Micha Ziv
24.07	Shifi & Aviv Matatyahu

25.07 Suellyn & Ami Ben-Zvi

Commemorations:

22.07.98	Pamela Mendzagorski	בתמוז תשנ"ח	כ"ח
02.08.86	Mr. Joseph Wolfen	באב תשכ"ח	ח'
28.07.01	Eric Ehrenberg	באב תשס"א	ח'
03.08.87	Mrs, Jane Engelsberg	באב תשמ"ז	ח'

NOTICES

Mazal Tov to *Shani & Alon Eder* (and all the family)
on the birth their first child, *a son*,
Leo David.

Grandson to *Miki (Kam) & Yehuda Eder*
Greatgrandson to *Betty Eder*
Congratulations to all the family.

Mazal Tov to *Courtney and Itai*
On the birth of *a daughter*
Granddaughter to *Aliza & Kevin Doyle*
Great-granddaughter to *Estelle Hatzor*
Congratulations to all the family.

Poolside Concert

The Rosh Pina Ensemble Players
Sunday 22.07.12 at 18:00 at the Pool
Come along and enjoy the ambience!

GENERAL MEETING

Members who were unable to receive TV transmission of the general meeting last Sunday night on their are requested to call 4970 and notify Naomi Forster as soon as possible.

NOTE - MEETING WITH THE OVERSIGHT COMMITTEE

And Auditor Ezra Mizrachi
Friday, 27.07 at 9:00 in the Club Room.
Refreshments will be served

VOTE

HOUSE PRIVITIZATION ACCOUNTING SYSTEM

Please note: the vote will be held next week on
Friday - 27.07.12

POOL - ENTRANCE FEES

Members visitors: Children to age 3 - free.

Immediate family members: 20 NIS / day

All other visitors: 35 NIS / day

Long term visitors? Work out a payment plan with Evelyn.

RACE TO THE TOP - Saturday 28.07.12

Every family will receive a riddle which will lead them on a quest through the upper Gallilee. (Vehicles will be necessary, but there can be joint ventures.) There will be prizes at the end of each quest. Suitable for every age group.

More info? Call Mia Tikochinsky or Maayan Palma